Anul al 57-lea
10 Pagini

EXEMPLARUL { In străinătate 6 lei
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

10 Pagini P IIII

ABONAMENTE
IN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE
IN ȚARĂ pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

DESTINAȚIA BIRURILOR

Impozitele comunale au fost strânse — în deosebi în Capitală — cu o străşnicie şi cu o rigurozitate ce treceau dincolo de excesul de zel. Birul pus asupra chiriilor, ca să se poată plăti exproprierile de miliarde de lei făcute sub regimul trecut, apasă şi astăzi asupra populaţiei sărace. Cu toate acestea contribuabilul, disciplinat, respectuos faţă de legile ţării, plăteşte fără murmur, afară de cazurile — comunicate nouă prin scrisori — când îi se cere mai mult decât trebue. Cunoaştem cu toţii marile nevoi ale statului şi ale primăriilor; în acelaş timp şi conducătorii ştiu lipsurile mari ale birnicilor şi studiază măsurile potrivite pentru o uşurare a celor prea greu impuşi, acordând amânări şi păsuiri la plată.

Cauza surprinzătorului exces de zel al unora dintre organele subalterne fiscale, puse să încaseze taxele comunale, ne-o dezvălue, în parte, petiţia semnată de 71 de funcţionari ai administraţiei financiare de Galben, adresată preşedinţiei consiliului de miniştri şi înregistrată la No. 002108 din 30 Octombrie 1940.

Din această petiţie reese că, din taxele comunale pe care le suportă birnicii bucureşteni, funcţionarii fiscali superiori şi-au rezervat — până anul trecut — partea leului: un administrator financiar a încasat 5.113.500 lei; un alt administrator 2.246.600 lei; un altul 2.456.790; un altul 2.698.000; un contabil 4.888.100 lei; un casier 1.264.200; un alt contabil 1.303.000; un alt casier 1.897.000 lei, etc., în total 34 milioane lei!

Pretextul era că banii se distribuie funcţionarilor pentru surplus de muncă; dar cei 71 de funcţionari dela Galben dezvălue realitatea şi scriu că: sau e legal să se ia zeciuiala la birurile cetăţenilor şi în cazul acesta zeciuiala să se distribue tuturor funcţionarilor cari au muncit, ori nu e legal şi atunci, cei cari au încasat cele 34 milioane să le restitue statului.

Cererea este perfect logică şi nu ne îndoim că va fi rezolvită potrivit spiritului de dreptate indicat de legile ţării, cari prevăd în multe domenii — contravenţii vamale, evaziuni fiscale etc. — acordări de prime agenţilor de constatare, de percepere şi uneori şi particularilor.

Nu credem însă că se baza pe ceva temeinic distribuţia de milioane lei acordată unora din conducătorii aparatului fiscal.

Sacrificiile liber consimţite ale tuturor contribuabililor trebue să fie susţinute de ideia că banii merg la adevărata lor destinaţie — vistieria publică — nu în buzunarele câtorva cari pe lângă salarii, din proprie iniţiativă ori cu justificări neîndreptăţite, iau dijmă până şi din birurile celor mulţi, din cele ale chiriaşilor în deosebi.

„SĂ NU NE ROBIM DURERII"

de I. VION

La Alba Iulia, cu prilejul serbării Unirii, Conducătorul Statului, generalul Antonescu, invocând greşelile trecutului [illegible] înţelor, fără ca să încercăm să le apărăm, adăogând că a fost pedepsită o naţiune care va fi eternă, pentru păcatele unei generaţii care este trecătoare, — a rostit îndemnul care trebue să fie lozinca permanentă a neamului întreg:

„Să nu ne robim durerii. Durerea şi înfrângerea închid în mormântul Istoriei neamurile sortite pieirii, dar redeşteaptă şi înalţă adevăratele popoare".

Iar în adunarea de Duminică a ASOCIAŢIILOR FOŞTILOR LUPTATORI, Conducătorul Statului a spus între altele:

„Din trupul sfărâmat, din graniţe zdrobite, din inimi zbuciumate, să facem o ţară nouă, să creăm un nou suflet".

Tari în credinţa sfinţeniei drepturilor noastre, trebue să luăm dela capăt firul acţiunii pe care au cinstit-o cu munca şi cu jertfa lor, generaţii şi generaţii din trecutul aprig al românismului conştient.

Pe continuitate ne sprijinim hotărirea dârză de a nu ne clinti de pe pământul care e al nostru de două milenii; în respectul trecutului nostru incontestabil ce-şi are înfipte adânc rădăcinile în această glie, găsim îndemnul rezistenţei, al redeşteptării şi al înălţării care trebue să vină.

(Continuare în pag. 2-a)

BULETIN ARHEOLOGIC ŞI NUMISMATIC

ASPECTE DIN CRIZA MONETARĂ ROMANĂ

de CONST. MOISIL

Unul dintre cei mai buni cunoscători ai epocii de decadenţă a imperiului roman, savantul profesor francez Ferdinand Lot, spune într'una din lucrările sale, că tragedia imperiului roman este unul din spectacolele cele mai impresionante, ce se pot oferi privirilor istoricului şi sociologului.

Iar marele învăţat german Teodor Mommsen, considera decadenţa lumii antice drept problema cea mai interesantă şi cea mai importantă a istoriei universale.

Şi în adevăr atât din punct de vedere politic, cât şi din punct de vedere social, economic şi cultural, epoca de decadenţă a marelui imperiu roman, care a înglobat în jurul lui întreagă lumea antică, ne oferă nu numai cele mai numeroase şi mai variate exemple de situaţii desperate, dar şi cele mai strălucite încercări ale unor împăraţi de o energie neîntrecută şi de o inteligenţă superioară, cari prin aceste calităţi au reuşit să oprească vremelnic prăbuşirea iminentă a marelui imperiu. Un Aurelian, un Diocleţian, un Constantin cel Mare, au ştiut să ia măsuri atât de pricepute în toate domeniile, încât au putut să asigure pentru un timp exis-

(Continuare în pag. 2-a)

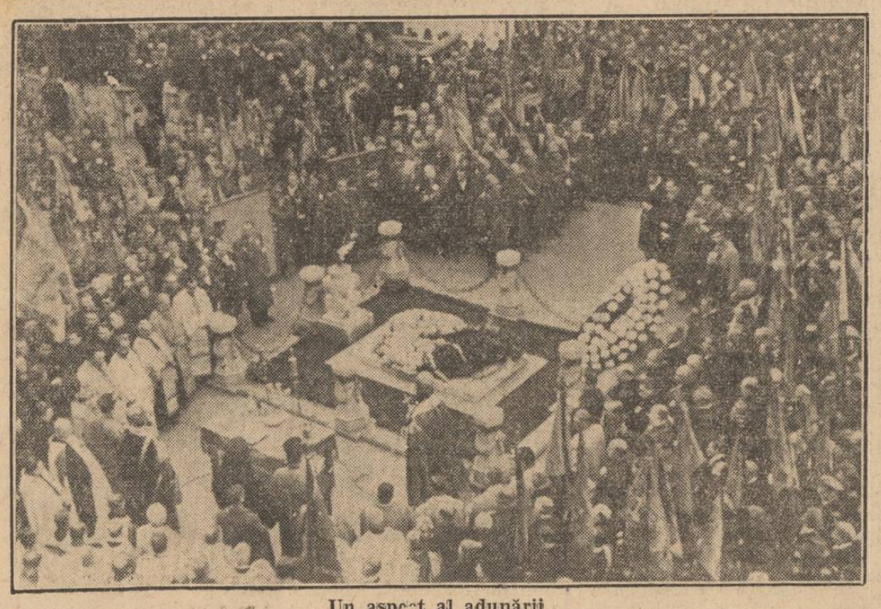

Un aspect al adunării

LA MAREA MANIFESTAȚIE DE DUMINICĂ A FOȘTILOR LUPTĂTORI

CUVÂNTAREA D-LUI GENERAL I. ANTONESCU

La marea manifestaţie de Duminică a foştilor luptători, la mormântul Eroului necunoscut şi a cărei dare de seamă completă o publicăm în pagina 3-a, d. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului, a rostit următoarea cuvântare:

STINDARDE GLORIOASE,
CAMARAZI, ŞI
VITEJI AI ŢARII,
DOMNULE GENERAL,

Chemarea voastră este ecoul sfânt şi aspru al veacurilor de vitejie românească;

Chemarea voastră este strigătul de unire pe care glia strămoşească — din străfunduri sbuciumate şi frânte — îl trimite acelora cari s'au înfrăţit cu ea prin sânge.

Aşa cum răsuna în codrii şi pe plaiurile româneşti buciumul luptei şi durerii de altă dată, adunând într'o singură suflare oştile voevodale;

V'aţi adunat azi la chemarea pământului, pentru care aţi luptat şi aţi suferit.

Chemarea voastră, unirea voastră, sfinte şi glorioase rămăşiţe, sunt nu numai semnul puterilor neînfrânte ale acestui Neam, dar şi dovada conştiinţei treze şi a răspunderii dârze din piepturile voastre.

Ca şi eri, Ţara se poate rezema şi mâine, ca întotdeauna, pe temeiurile voastre de credinţă.

Veţi înţelege bucuria mea de ostaş, tresărirea mea de mulţumire, de recunoştinţă şi de siguranţă când mă găsesc azi în mijlocul vostru.

Iubiţi şi încercaţi prieteni de luptă şi de biruinţă,

Aţi ales ca loc de întâlnire, răscruce de suferinţă şi de nădejdi, insulă de alinare şi îmbărbătare: Mormântul Eroului Necunoscut.

Era o datorie s'o faceţi, fiindcă numai neamurile care brăzdează cu destinul lor istoria şi înroşesc în sângele lor viaţa, sunt acelea care ştiu să-şi dureze din credinţă temple şi din jertfe—eroi.

Lespedea aceasta sfinţită, flacăra aceasta veşnică, mormântul acesta de legendă este mai mult decât un templu şi mai presus decât o credinţă.

De aceea, am datoria să mă îndrept întâi către el, fiindcă în el sălăşlueşte şi tot tezaurul destinului nostru şi drepturile noastre veşnice.

EROU NECUNOSCUT!

Ţie îţi închinăm azi smerit toată sărbătoarea cugetelor noastre unite.

Prin tine şi pentru tine s'au aprins azi din nou în piepturi, flăcările de credinţă românească şi ostăşească.

Prin tine, glorie mută şi învăţătoare, care n'ai cerut niciodată nimic, nimănui, dar ai dat totul tuturor, prin tine care ai intrat pe veci în istorie fără nume, dar ai dat pentru vecie istoriei un nume;

Ne adresăm şi trecutului şi viitorului şi mărturisim că ani de-arândul am uitat jertfa ta dăruitoare şi măreaţă şi nu ne-am gândit decât la interese.

Ani de-arândul am uitat fapta ta anonimă şi nu ne-am gândit decât la ambiţii şi nume personale.

Ani de-arândul am uitat că tu n'ai cerut să fii erou şi că numai jertfa ta mută te-a înălţat erou.

Ani de-arândul am uitat că, virtutea ta cea mare era pilda tăcerii tale şi a modestiei tale, pe când noi ne-am urît şi ne-am dispreţuit, ne-am lovit şi ne-am dărâmat unii pe alţii, aruncând în pieţele publice tot valul deşertelor noastre vorbe şi sângele tineretului nostru.

Pe când tu ai cinstit legea eroică a Sarmisegetuzei, care-ţi cere să mori pentru ca ţara să trăiască, noi am trăit în dispreţul datinei sfinte şi strămoşeşti, lăsând să fie frânte drepturile Neamului şi să se frângă graniţele fără luptă şi fără jertfă.

De aceea azi,
Când desnădejdea ne-a cuprins inimile,
Când pieţele publice nu mai pot răsuna de cuvântul fariseilor,
Când viaţa şi bunurile comune ne sunt primejduite,
Când graniţele s'au prăvălit şi nevoia ne-a sugrumat,
Când cutremurarea pământului ne-a încercat şi pedepsit.
Azi,
Când remuşcarea umbreşte frunţile şi răsăritul de nădejde despică cerul înegurat de păcatul nostru;
Azi,
Ne-am întors la tine şi am venit în faţa ta, ca să auzim dojana aspră a tăcerii,
Ca să durăm din piatra statorniciei tale statornicia îndatoririlor noastre,
Ca să aprindem din făclia ta lumină de credinţă înnoitoare şi veşnică, precum veşnică va fi flacăra ta.

Lespede nepieritoare, mormânt de înviere, Erou de legendă renăscătoare,
Veghea ta poate fi acum liniştită.
Neamul Românesc se întoarce la împlinirea adevăratelor lui destine.
Azi suntem gata să-ţi împlinim legea.
Nu mai cerem nimic, ci dăm totul;
Nu mai vrem vorbe, pretindem jertfă;
Nu mai împroşcăm cu ură, ci ne înfrăţim cu iubire;
Nimic pentru noi, totul pentru Patrie.
Fii cu noi, alături de noi, Erou Necunoscut, puterea noastră.

Flacăra ta veşnică să ne lumineze calea şi să ne încălzească inimile numai aci este o mustrare neiertătoare.

Voi v'aţi sdrobit trupul şi sufletul, pentru ca Neamul să şi-l întregească.

Fapta voastră n'a fost cinstită îndeajuns, jertfa voastră n'a fost urmată.

Aţi rămas ultimele slove dojenitoare şi luminoase în hrisovul Neamului. Pe ele s'a revărsat în valuri negura greşelilor din ultimii ani.

Să nu desnădăjduiţi.

Vaerul durerii şi săgetarea umilirii au trezit însfârşit conştiinţele.

CAVALERI AI ORDINULUI „MIHAI VITEAZUL"!

Eroi între eroi, sunt mândru să vă simt alături şi să vă simt gata de luptă, ca şi eri, ca totdeauna.

Un neam care nu-şi reazimă valorile vieţii pe elita faptei şi a gândului, nu poate învinge furtunile soartei.

Dela Antici până astăzi, popoarele care şi-au încredinţat destinul eroilor şi înţelepţilor, au putut să tragă o dâră de lumină; celelalte au pierit în întuneric şi au tras după ele dâre de hulire.

Şi voi sunteţi, toţi, lumini de faptă ostăşească.

Pilda voastră trebue să fie îndemn urmaşilor;

Fapta voastră exemplu de cinstire pentru cei de azi.

Şi va fi, fiindcă nu răzbat în veşnicie decât popoarele care au cultul eroilor şi al mormintelor.

CAMARAZI DE TOATE VÂRSTELE ŞI DE TOATE CATEGORIILE!

Neamul românesc trebue să se întoarcă la isvoarele lui eroice.

Fapta lui trebue să oglindească toate virtuţile strămoşeşti.

Fiindcă aceste virtuţi există, aceste virtuţi sunt nepieritoare.

Rovinele, Vasluiul, Cetatea Neamţului, Codrii Cosminului, Călugărenii, Şelimbarul, Grivița, Plevna şi atâtea altele vorbesc destul.

Ele sunt nu numai gloria morţilor noştri, dar şi legământul celor vii.

Pentru voi, pentru înaintaşii şi urmaşii noştrii a scris poetul:

„Cel ce pentru lege,
pentru ţară moare,
„Îşi primeşte moartea ca o sărbătoare".

Aceasta a fost lupta de veacuri a Neamului Românesc: Pentru Neam dar şi pentru Lege.

Legea într'un înţeles mare, neîntrecut.

D. gen. Antonescu, rostindu-şi cuvântarea

Legea culmei supreme a dreptăţii, legea către care se înalţă cugetele într'o învolburare care depăşeşte chiar frământarea instinctului naţional.

De veacuri, puterile de viaţă şi de luptă ale acestui neam, au scris nu numai simple rosturi de a-nicio brazdă fără drept şi fără luptă.

Pentru el, cuvântul a fost totdeauna sfinţit. Şi el a ştiut răspunde de veacuri la prietenie, cu frăţietate şi la înţelegere cu recunoştinţă.

El nu primeşte nici lecţii de cavalerism, nici pilde de onoare.

Dacă poporul românesc, prin mine, şi-a legat cuvântul sincer şi încrezător de marele popor german şi de imperiul italian;

Dacă regimul naţional-legionar înălţat dintr'un suflu de înoire şi dacă redeşteptarea naţională şi voinţa nebiruită de reconstrucţie pun aripi noi unui popor vechiu, aceasta nu însemnează un act de provocaţiune pentru nimeni.

Fiecare popor are drepturile şi îndatoririle sale.

Să se respecte drepturile noastre şi ale fraţilor noştri, aflaţi azi în afara graniţelor noastre, după cum noi respectăm pe ale străinilor rămaşi în interiorul graniţelor noastre.

Mai puţin decât atâta, nu ni se poate pretinde şi mai mult decât atâta nu putem să dăm.

Sunt acuzat că nu primesc o mână de prietenie care mi se întinde.

Cum puteam primi o astfel de mână, când ea era întinsă peste cadavre de fraţi şi schingiuiri de nevinovaţi?

De îndată ce va înceta sistemul, mâna va fi primită.

Cer însă, să fie loială, după cum loială va fi a noastră.

Oricine poate fi dinainte sigur de aceasta, fiindcă noi purtăm cavalerismul în suflet şi nu vom ofensa civilizaţia nici în viitor, după cum n'am ofensat-o nici în trecut.

Cu aceasta nădăjduesc să închei orice polemică.

La orice atacuri viitoare voiu răspunde, eu şi întreg poporul, cu tăcerea şi cu liniştea nebiruită pe care şi el şi eu am păstrat-o în trecut, pe vremuri de furtună.

Aceasta nu mă va împiedica însă, cât voiu fi în viaţă şi când voiu fi pe Creasta Carpaţilor, pământ în pământul strămoşilor mei, să sufăr cu cei ce sunt în suferinţă, şi să nu uit pe cei ce nu pot şi nu trebue să-i uit.

CAMARAZI!

Ceeace a făcut întotdeauna fala poporului nostru, a fost puterea cu care şi-a stăpânit destinul în ceasurile de grea cumpănă şi în frământările de restriştе.

De pretutindeni, după un vifor de desnădejde, după o luptă sbuciumată, răzbate azi în cugete voinţa de unire şi de reconstrucţie.

Aceasta este datoria ceasului de faţă.

Lăsând la oparte tot ce ne-a despărţit;

Amuţind în noi orice ură şi orice frământare;

Întinzând pe întregul cuprins al ţării voinţa neînduplecată de muncă, de ordine, de zidire;

Să ne călim voinţele, să ne unim conştiinţa şi să purcedem fără zăbavă, la muncă.

Din trupul sfărâmat, din graniţe sdrobite, din inimi sbuciumate, să facem o ţară nouă, să creăm un nou suflet. Muncind, putem turna în formă nouă o viaţă veche.

Regimul naţional-legionar deschide tuturor inimilor credincioase drumuri noui de luptă şi de împlinire.

El nu este un regim politic, ci o revoluţie spirituală, o mare acţiune naţională.

Oricine se poate prinde într'însul, dacă-şi simte sufletul pregătit pentru jertfă şi fapta hotărită la strădanie, fără zăbavă.

Şi acum,

Buni şi vechi prieteni din ceasuri de glorie şi de restriştе,

Întoarceţi gândul vostru spre trecut;

Simţiţi-vă trupurile din nou înfipte în tranşee şi în văi;

Ascultaţi din nou şuieratul şrapnelelor şi bubuitul năprasnic al tunului.

Regăsiţi-vă în regimentele voastre de altă dată, cu fruntile străjuite de aceleaşi umbre sfinte ce ne-au poruncit vitejia.

Şi retrăind o clipă botezul sfânt al morţii pentru Patrie;

Veţi simţi mai puternic decât oricând sufletul dăruirii pentru Neam.

Ieşind de sub povara sfântă a acestor amintiri scumpe, să facem legământul că, pornind de aci, vom merge toţi COT LA COT, UMĂR LA UMĂR, CA PENTRU O MARE BĂTĂLIE, pentru ca să împlinim prin credinţă şi faptă, o nouă Românie, curată, mândră şi puternică.

Ostaşi, având încredere într'o altă viaţă, vă cer:

Un gând pentru Rege: Trăiască Regele!

Un gând pentru Ţară: Trăiască România!

Un gând pentru ostaşi: Trăiască Armata!

Un gând românesc: Trăiască biruinţa naţională!

DAREA DE SEAMĂ A MAREI MANIFESTAȚII

IN PAG. 3-a

Trecerea în revistă a participanţilor